

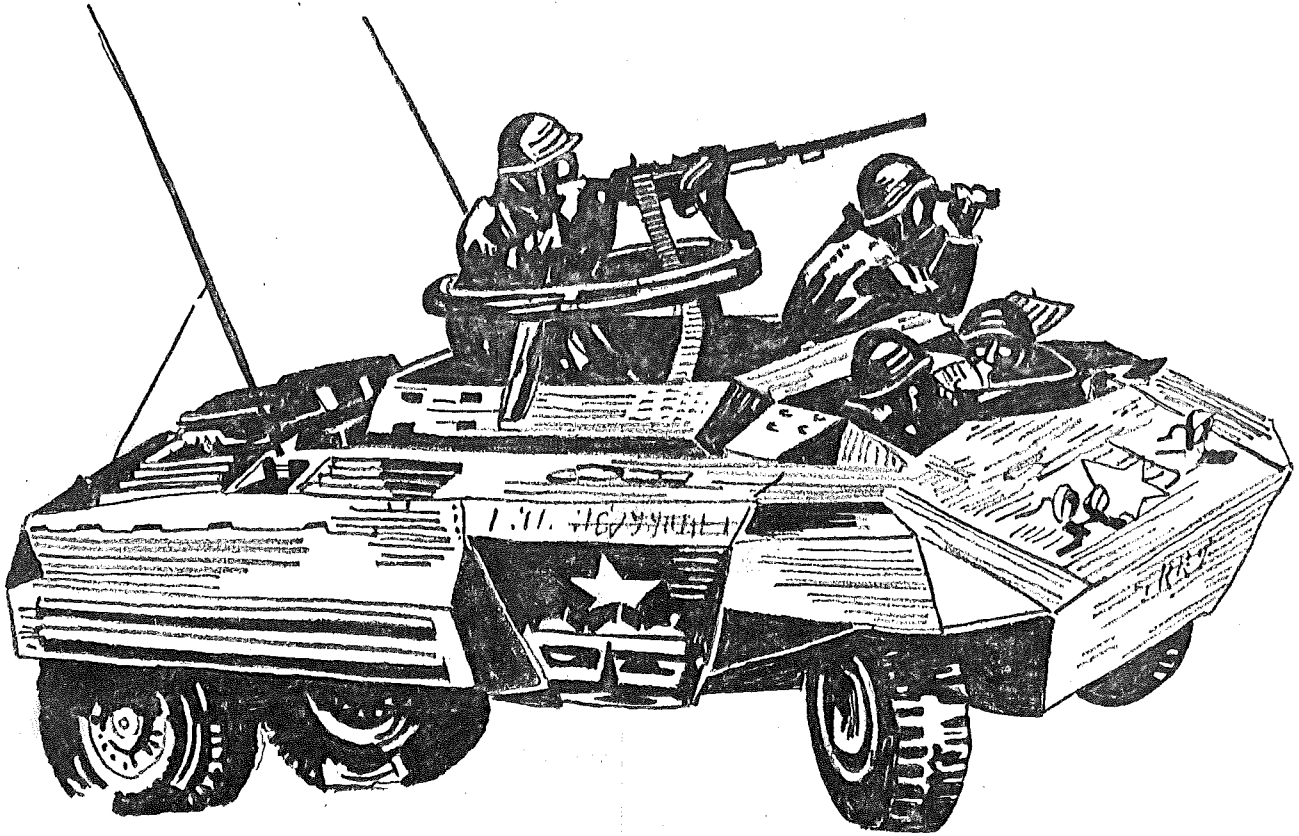

INTERNATIONAL PLASTIC MODELLERS SOCIETY

DANMARK

IPMS

nyt

Udgivet af International Plastic Modellers Society (IPMS) - Danmark

Nr. 7

Redaktionen. Tja - der kan i se! Som vi hele tiden har sagt - kommer der materiale ind, skal vi nok også få bladet ud.

Vi håber meget på, at den mængde artikler, vi har modtaget i den sidste tid, er tegn på en generel større aktivitet blandt medlemmerne. Er det tilfældet, må vi jo nok til at overveje fem årlige numre.

Så på med vanten!

Redaktionen sluttet d. 17/3 - 80

IPMS-nyt

Medlemsblad for
IPMS Danmark.

Redaktionen:

Fly: Kai Willadsen (Se bestyrelsen)

Panser: Bjørn Jensen (- - - -)

Andet: Thorkild Wiehe

Ll. Værløsevej 89

3500 Værløse (02)485247

Ansvarshavende redaktør:

Thorkild Wiehe

IPMS' bestyrelse:

Formand	Torben Klein Espedammen 52 2650 Hvidovre	01-47 29 59
Kasserer	Bjørn Jensen Rosenvangets Alle 6 ² 2100 Ø	01-38 32 31
Sekretær	Kai Willadsen Strandboulevarden 30, vær. 78 2100 Ø	01-38 88 23 lokal 78

IPMS' Gironummer: 2353156

NYT FRA FORMANDEN (12/3/80)

Det er ikke fordi bestyrelsen har foretaget sig så utroligt meget siden generalforsamlingen, men lidt er det dog blevet til.

Vores sidste IPMS-Nyt vil blive sendt ud til alle afdelinger, og vores nye politik har allerede resulteret i, at vi nu får blade til vores bibliotek fra IPMS-Tyskland og IPMS-Østrig.

Desuden har vi en forespørgsel ude hos IPMS-Norge.

Jeg har selv fået vores reklameskilt frem i en hobbybutik, og Thorkild har planer om at starte en anden op, så på dette punkt sker der også lidt.

Hvad angår mødelokalet, så er vi tilfredse med den nuværende ordning, så bestyrelsen vil lige trække vejret, inden vi kaster os ud i det næste lokale-projekt. Næste gang skulle det jo gerne være af en mere permanent karakter.

For dem, der kan huske noget om Repro-Grafisk-Tegnestue (hvad var det nu med dem?) kan jeg oplyse, at vi ikke har planer om at overdrage hverken mødelokaler eller trykning af IPMS-Nyt til dette foretagende de næste par år. Det viste sig, at Tegnestuen i slutningen af januar skulle flytte fra Vestergade, og denne flytning, kombineret med andre ting, gjorde, at man ikke kunne trykke vores blad. Bestyrelsen har derfor, baseret på vore erfaringer med RGT, besluttet at udsætte et eventuelt samarbejde i et par år.

Vi var jo i Sverige i oktober, og vi har tænkt at gøre gengæld, hvilket vil sige, at IPMS-Sverige vil blive inviteret til København.

Vi regner med, at dette arrangement vil finde sted i København i september. Yderligere oplysninger vil blive sendt til jer, når tiden nærmer sig.

Jeg vil slutte at med den sædvanlige diskussion om Airfix nye produktionspolitik. Jeg har ment (og mener for så vidt stadig), at der er megen fornuft i argumenterne, men min tillid fik alligevel et knæk, da jeg så at Airfix havde genudsendt deres RE 8 i serie 2. Det var jo meningen, at sættene skulle være bearbejdede, når de blev genudsendt, og det kunne RE 8'eren i hvert fald godt trænge til. Men der var simpelthen ikke gjort en smule, ikke engang lagt nyt pilotfigurer i. Det har Airfix dog gjort med andre WW 1 sæt. Det eneste man får, som er nyt, er et nyt decal-ark. Sættet er stadig det primitive gamle. Det må have været et dyrt decal-ark, siden prisen er steget til serie 2. Det er da godt, at man har købt til lager i god tid, der er åbenbart ikke noget, der bliver billigere. (det ved vi jo godt, men der burde alligevel være en grænse. Fortsætter Airfix ad den vej, vil de hurtigt sætte tilliden over styr hos modelbyggerne.)

Torben

Ærmebånd "Afrika".

60. Ærmebånd "Afrika".

Føreren har befalet at ærmebånd "Afrika" skal indføres som kampmærke for alle Wehrmacht-dele.

Hertil kommer følgende forordninger fra O.K.H.:

1. Kampmærket "Afrika" består af et khakifarvet ærmebånd af kamelhårsstof med sølvrand og påsyet i sølvskrift: "Afrika" indrammet på begge sider af en sølvpalme.
2. Ærmebånd "Afrika" bæres på uniformens venstre underærme og ligeledes:
  - a) På feltbluse for underofficerer og mandskab, ca. 16 cm. fra underste ærmekant, på frakke ca. 1 cm. over ærmeopslaget.
  - b) På feltbluse og frakke for officerer, ca. 1 cm. over ærmeopslaget.
3. Ærmebåndet "Afrika" bliver i hærens sektor tildelt personer der tilhører hæren, er understillet hæren eller i umiddelbar opgave for hæren; og som har opfyldt én af følgende betingelser:
  - a) Ærefuld indsats i mindst 6 mdr. på afrikansk grund.
  - b) Såret ved indsats i Afrika.
  - c) Sygdom erhvervet på en krigsskueplads i Afrika og som har ført til tab af den fulde eller betingede tropetjenstuelighed. Forudsætning herfor er et ophold i Afrika i mindst 3 mdr.

Tildeling til faldne eller afdøde er tilladt. Ærmebåndet "Afrika" bliver ikke tildelt udlændinge.

4. Overkommandoen for den tysk-italienske panzerarmé, henholdsvis den 5. panzerarmé, tildeler ærmebånd Afrika til deres egne afsnit.
5. Ansøgningerne skal på forslag fra kompagni- eller højere førere, forelægges foresatte med beføjelser af mindst en selvstændig bataljon, inden den 15. i hver måned i den ty.-ital.pz.armé henholdsvis AOK, i to eksemplarer.
6. Ejendomsbevis for de af de ty.-ital. pz.armeér henholdsvis pz.AOK 5 fuldbyrdede tildelinger, bliver gennem de foresatte der har fået forelagt ansøgningerne p.g.a. den fuldbyrdede førstegangsførelse af forslagslisten som nu mere gælder som tildelingsliste, udfærdiget og adresseret til de tildelingsværdige gennem kompagniet eller tjenestested.
7. Pz.armé Afrika henholdsvis pz.armé Nordafrika, afgiver de med fuldbyrdelse forsynede kopier til den for den foreslående troppeafdeling eller enhed, henholdsvis det foreslående tjenestested, vedkommende Wehrkreiskommando.
8. Mærke og fortryk for besiddelsesdokument er at anfordre via tjenestevejen hos Hærens Beklædningskontor (Heeresbekleidungsamy) nr. 1, Berlin.
9. De hidtil bårne ærmebånd Afrikakorps skal aflægges og inddrages.

O.K.H., 15-1-43
- 10216/43 - P 5-f-

346. Kampmærket "Ærmebånd Afrika".

- H.M. 1943 S. 33 Nr. 60 -

Såvidt angik bestemmelserne for tildeling af kampmærket "Afrika", skete det gennem den pågældende øverstbefalende for den ty.-ital. pz.armé, nu istedet gennem den øverstbefalende for Hærgruppe Afrika.

O.K.H. 25-3-43
- 29 e/7 - P 5 (f).

490. Identificeringsaktion Afrika og opsporing af opholdssted for tjenestegørende i den forhåndværende Hærgruppe Afrika.

Efter afslutningen af kampene i Tunis er i forbindelse med opløsningen af Hærgruppe Afrika (og de underlagte afdelinger og tropper) identifikation af opholdssteder for alle disse tjenestegørende, såvel de herigennem opståede afviklingsarbejder for afviklingsstaben i 6. Armé, blevet overdraget og fuldendt af afrikaerfarne officerer.

Staben fører den nye tjenestebetegnelse:

"Afviklingsstab for 6.armé og hærgruppe Afrika"

under bibeholdelse af deres tjenestested i Berlin W35, Matthäikirchplatz 2.

Den er direkte underlagt et tjenestested for O.K.H. og chefen for det almindelige hæramt.

Kommandør for afviklingsstaben: Generalmajor Luz;

Adjutant: Major Schmid-Lossberg.

Om omfang og art af den videre afvikling, se H.M. 1943 nr. 261. Spørgsmål, grundlag eller tvivlsomme opgaver for fremskaffelsesmetoderne, skal overgives til afviklingsstaben.

For hver Afrikadivision er der som sagsbehandler indsat en officer med det fornødne kontorpersonale.

O.K.H. (Ch H Rüst u. BdE), 8-6-43
- 14200/43 - AHA/L a (VII).

544. Ærmebånd Afrika.

- H.M. 1943 Nr. 60 og Nr. 346 -

Føreren har bevilget at tjenestegørende fra hærgruppe Afrika, som ærefuldt har deltaget i slutkampene på afrikansk grund, fra 6-5-43, allerede efter 4 mdr. (istedet for de foreskrevne 6 mdr.) kan få tildelt ærmebåndet Afrika.

O.K.H., 1-7-43
- 13057/43 - P 5 (f).

545. Ærmebånd "Afrika"

- H.M. 1943 Nr. 60 og Nr. 346 -

I stedet for den øverstbefalende for Hærgruppe Afrika, bliver tildelingen af kampmærket Afrika, nu foretaget af den tyske general ved hovedkvarteret for den italienske værnemagt.

O.K.H., 31-5-43
- 13023/43 - P 5 (f).

615. Ærmebånd "Afrika"

Den gennem nr. 545 anordnede tildeling af ærmebånd "Afrika" gennem den tyske generals hovedkvarter i den italienske værnemagt, bliver afgrænset til de i Italien indsatte tyske enheder.

I øvrigt bliver beredskabet angående tildelingen af ærmebåndet "Afrika" gennemført af OKH/AHA/Afviklingsstab ved 6. armé og hærgruppe Afrika, Berlin W 35, Matthäikirchplatz 2.

O.K.H., 15-7-43
- 13068/43 - P 5 (f).

736. Ærmebånd "Afrika"

De for tiden ikke aktive fra den tidligere panzerarmé "Afrika" henholdsvis hærgruppe "Afrika", ligesom faldne og afdøde, kan ansøge om tildeling ærmebånd "Afrika" gennem områdekommandoen ved afviklingsstaben ved 6. armé og hærgruppe "Afrika".

O.K.H., 22-9-43
- 13092/43 - P 5 (f).

737. Eneste tildelingstjenested angående ærmebånd "Afrika".

- H.M. 43 Nr. 615 -

Tildelingsbeføjelserne som er overgivet den tyske general ved hovedkvarteret for den italienske værnemagt, for tjenestegørende i de i Italien indsatte enheder, bortfalder i fremtiden. Det eneste udstedelsesberettigede tjenestested er OKH/AHA/Afviklingsstab for 6. armé og hærgruppe "Afrika". Adresse: Rudolfstadt/Thür., Prinz-Eugen-Kaserne.

O.K.H., 22-9-43
- 13091/43 - P 5 (f).

841. Ærmebånd "Afrika".

Om andragender angående tildeling af ærmebånd "Afrika" for tidligere medlemmer af panzerarmé henholdsvis hærgruppe "Afrika" som befinder sig i fangenskab, afgøres disse først efter deres tilbagevenden. Indtil da vil der blive set bort fra den slags andragender.

O.K.H., 28-10-43
- 13111/43 - P 5 (f).

27. Tildeling af ærmebånd "Afrika" ved erhvervelse af en tysk tapperhedsudmærkelse.

Ærmebåndet "Afrika" kan uafhængigt af indsatstid, tildeles hvis den ansøgende ved kampe på afrikansk jord, har opnået en tysk tapperhedsudmærkelse (Jernkors, Tyske kors i guld, o.s.v.).

O.K.H., 28-12-43
- 13142/43 - P 5 (f).

330. Ærmebånd "Afrika".

- H.M. 1943 S. 33 Nr. 60. -

I anordning O.K.H./P 5 (f) fra 15-1-1943 streges nr. 8 og der indsættes:

Mærker og fortryk for besiddelsesdokumenter skal af erstatningshærens troppeafdelinger og tjenestesteder, anfordres hos Wehrkreiskommandoerne ad tjenestevejen at troppeafdelinger under felthæren ved OKH/PA/P 5 (f).

O.K.H., 6-6-44

- 10028/44 - PA/P 5 (f).

576. Sluttermin for tildeling af Ærmebånd "Afrika"

- H.M. 1943 Nr. 60. -

Som sluttermin for tildeling af ærmebånd "Afrika", fastsættes 31-10-1944.

Forelæggelse af ansøgninger efter dette tidspunkt kan kun tillades for krigsfanger, savnede og internerede, hvis tildeling udskydes til efter deres hjemkomst.

O.K.W., 6-10-44

29 c 26. 24

_____ WZA/WZ (III a).

8574/44

Bekendtgjort.

O.K.H., 16-10-44

- 29 e/7 - PA/P 5 (f).

BJ.

STØV- OG MODELBYGGERENS BEKÆMPELSMIDLER

En af de største trusler mod en færdig model, bortset fra pille-fingre og kvinders oprydningstrang, er støv, og det heraf afledte rengøringsbehov. Utallige er de antenner, maskingeværer, kanoner og andre smådimser, der i tidens løb er blevet slået løs af støveklude og lignende.

Der gives forskellige metoder til at bekæmpe støvplagen. Man kan 1) helt undlade at tørre støv af. 2) tørre støv af på sædvanlig vis, og akceptere de dertil hørende ødelæggelser. 3) bruge et skab med glaslåger, og endelig 4) bruge udstillingskasser af glas eller acrylplastik.

I denne artikel vil jeg kun beskæftige mig med udstillingskasserne, selv om et glasskab har gode sider, såsom et mere 'dagligstue venlig' udseende, hvorimod man hurtigt kan få pladsproblemer.

Brugen af opbevaringskasser indebærer efter min mening følgende fordele og ulemper.

FORDELE	ULEMPER
Individuel støvtæt emballering	en 'akvarieagtig' virkning
ingen fare for at modellen skal lide nogen form for overlast	prisen
nemt at stakke modeller oven på hinanden i en kælder eller lign., hvis der ikke er plads til at de alle kan stå fremme	modellen kan ikke tages op i hånden og betragtes
modellen bliver altid præsenteret i et diorama	modellen bliver altid præsenteret i et diorama
(dette kan være en fordel eller en ulempe, alt efter den enkelte modelbyggers evner, kreativitet og temperment)	

Har man så vurderet fordele og ulemper, og fundet ud af, at udstillingskasser er det, der bedst løser ens opbevaringsbehov, står man så overfor det problem at skaffe sådanne kasser.

Man har valget mellem at købe kommercielt fremstillede, sådan som man ser dem annonceret i f.eks. Airfix Magazine, eller selv at bygge dem. Af disse to alternativer har jeg valgt det sidste, fordi de færdige kasser ikke er så let tilgængelige i butikkerne og de er formodentlig ret dyre. De hjemmelavede er man desuden i stand til af 'skræddersy' til en egne behov.

Så er vi da endelig nået frem til det sted i artiklen, hvor der kommer konkrete oplysninger frem om, hvordan man laver sine egne udstillingskasser.

Det materiale, jeg har valgt til at lave kasserne af, er acrylplastik. Jeg vragede glas, selv om dette materiale er billigere, dels fordi det er svært at skære glas selv, dels fordi glas kan give ubehagelige snitsår, hvis det flækker.

Acryl plastik købes billigst hos en fabrik eller producent, og adresserne kan findes i telefon fag-bogen under "Plastik". For den, der ikke gider slå efter selv, kan jeg oplyse, at jeg køber mit acryl hos:

Acrycite Plastik
Vandtårnsvej 92-94
2860 Søborg
tlf. 01-69-01-81

og plader skal bestilles telefonisk først.

Acrycite Plastik har plader i forskellige tykkelser, lige fra 1½ mm og opefter. Jeg har valgt 1½ mm, dels fordi denne tykkelse er tilstrækkelig, del fordi den er billigst.

Efteråret stod 1½ mm acryl i kr. 125.00 pr. m² + moms, og da jeg normalt køber en standardplade på 2 m x 1.2 m, bliver det en udskrivning på kr. 360.75, så man skal være sikker i sin sag, før man investerer.

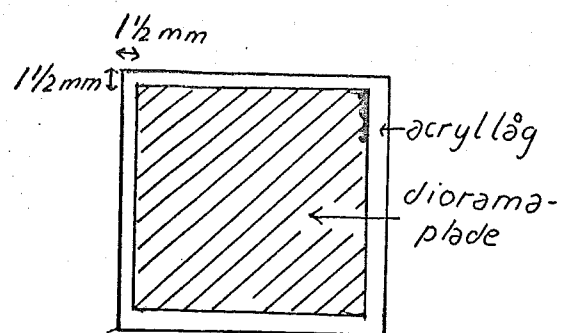
Ovennævnte plade får jeg iøvrigt Acrycite Plastik til at halvere, (det koster ikke ekstra), så jeg får to plader på 1 m x 1.2 m.

Inden man begynder at skære ud til kasserne, bør man lige overveje, hvilke mål, kasserne skal have. Det er formålstjenligt at lave sine dioramaer i standard størrelser, dvs holde samme grund- og højdemål og sørge for, at disse mål går op i acrylpladens total-mål. Det er meget ærgeligt at stå med små overskudsstykker i ubrugelige mål.

Jeg bygger i 1/72, og det er min erfaring, at de fleste modeller kan være i en kasse med grundmål 20 x 20 cm med en højde på 10 cm.

Når man har bestemt sig for sine dimensioner, kan man begynde at save acryl'en ud. Jeg bruger en Stanley kniv med Stanley sav-blad, men en elektrisk rundsav med fine takker vil også kunne bruges. Desværre er jeg ikke endnu i besiddelse af et sådant instrument, så jeg må bruge knofedt.

Man saver acryldelene ud, inden man har lavet sit diorama, idet grundpladen skal rette sig efter låget (det er nemlig umuligt at lave alle acryl delene ens, så individuel tilpasning er nødvendig.).

Har man savet acryl-låg og sider ud, tilpasser man diorama-bunden, således at acryllåget er 1½ mm større på alle 4 sider. Dette sikrer, at siderne til sin tid kan være lodrette, og låget stadig kan passe.

Når man så har lavet sin model og sit diorama færdig, kan man starte på at lave sin opbevaringskasse.

Selve det at bygge dioramaer vil ikke blive behandlet her.

Start med at lægge de 4 sider rundt om kassen. De skal være 1½ mm længere end den pågældende diorama-side.

Eventuelt overskud saves af.

Man limer derefter siderne på, idet man først vasker dem i vand med skyllemiddel i. Dels for at gøre dem rene, dels for at tage den statiske elektricitet. Acryl bliver meget elektrisk, når man saver i det.

Man tørrer først stykket over med en våd svamp, som man har dypet i skyllemiddel-opløsningen, og tørrer den derefter af med køkkenrulle - FORSIGTIGT - ellers bliver det elektrisk igen.

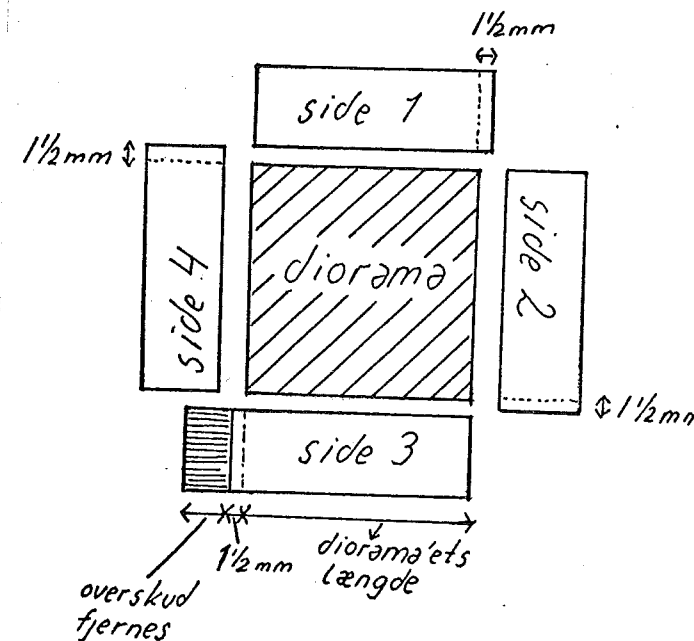
Jeg bruger kontaktlim til at samle kasserne, og det passer så snildt sammen, at limen bliver tilpas tør, medens man vasker det næste stykke.

Man starter med at vaske stykke 1 og komme lim på stykket og langs bunden af dioramaet.

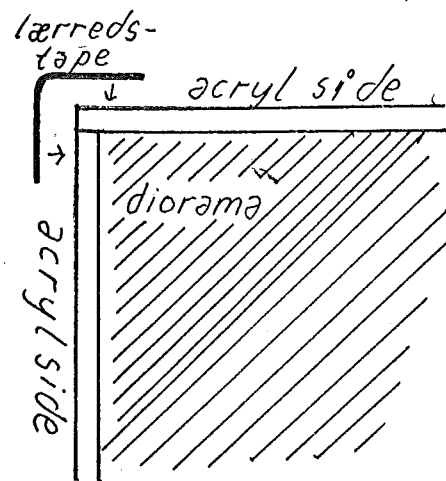
Derefter vasker og tørrer man stykke 2. I mellemtiden er stykke 1 blevet klar til at blive sat på. Når det er anbragt, smøres lim på stykke 2 og dioramaets side.

Man kan nu vaske stykke 3 og fortsætte med denne veksel-virkning, indtil alle 4 stykker er monteret.

Kassen skal nu være lavet sådan, at låget lige når ud over kanten.

Hele vejen rundt om låget limer man så 4 papstrimler, således at de vil gå ned over siderne på kassen og holde låget fast, men dette alligevel kan fjernes, hvis der skulle ske noget med modellen.

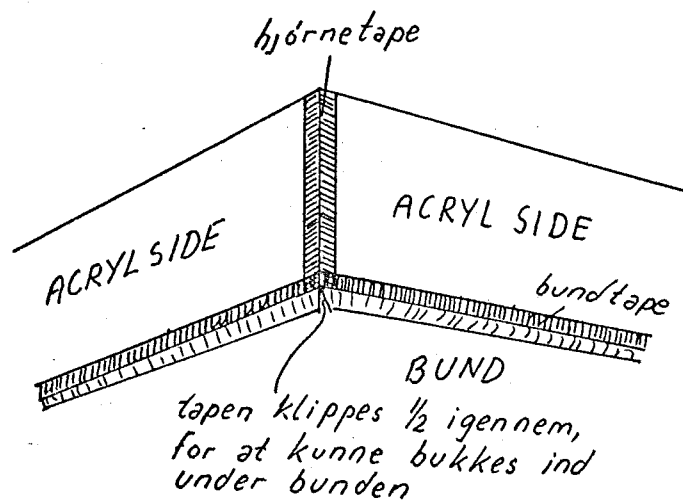

Man kan nu pynte kanterne med lærredstape. Dette skjuler limningerne og eventuelle revner, der er opstået ved udsavningen, og gør kassen helt støvtæt.

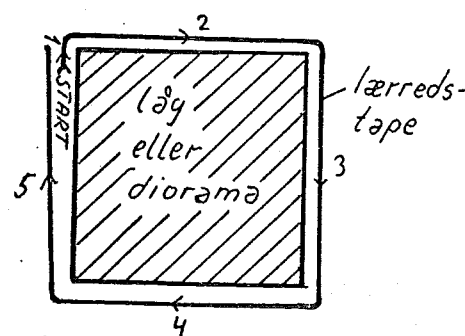
Start med at komme tape på kassens hjørnesamlinger, og kom derefter tape langs kassens bund. Dette gøres bedst på følgende måde.

Man stiller kassen på højkant, og starter med at sætte tapen på acryl'en. Når man er nået hen til enden af den pågældende side, klipper man et lille snit i tapen, således at man kan bøje det ind under bunnen. Tapen skal ikke klippes helt igennem.

Man drejer så kassen 1/4 omgang, og gentager proceduren.

Lærredstapens forløb rundt om bund og låg

Vil man opnå en helt støvtæt tape-montering, kan man starte ca. 2 cm fra den ene ende, og forsætte rundt. Man ender så til sidst med at overlape den lille snip med det sidst lange stykke tape.

Låget behandles på samme måde, blot starter man her med at komme tapen på papstykket først, og derefter bøje det ind over acryl'en.

Jeg bruger selv Tesa-Band, og vil anbefale dette, eller en lignende kvalitet lærredstape. Køber man en billigere kvalitet, risikerer man, at det ikke kan tåle varme, og går af igen. Dette er især vigtigt, hvis man udstiller modeller i en hobbybutik.

Bliver man senere træt af sin model, er der intet i vejen for, at man forsigtigt skiller kassen ad, renser acryl pladerne og bruger den igen. Kontaklimen er der intet at gøre ved, hvis man ikke vil prøve med sandpapir, men den limrest der bliver efter

lærredstapen, kan fjernes med rensed benzin, og acryldelene kan derefter vaskes med skyllemiddel som beskrevet ovenfor.

Det var altså den måde, jeg har valgt til at løse mit støv- og opbevarings problem, og skal det udtrykkes kort, tror jeg, jeg vil sige: "Dyrt - men dejligt."

Torben

Anmeldelse af Hellers sæt af Mercedes 300 sl.

Jeg kan kun rose Heller for en så fin model, som de har bragt på markedet. Det er den bedste model, der hidtidigt er frembragt af "Pilen". Andre fabrikanter modeller når den kun til sokkehølderne. Modellen er gengivet i den store bilskala 1/24; men da den oprindelige "Pil" er en lille bil, så bliver modellen lille selv i den store skala. Sættet består af 161 dele, som passer fortrinligt sammen. I modellen medfølger hele interiøret. Man får en veludstyret kabine, en nøjagtig og realistisk motor, en fin efterligning af afjedringen for og bag, et stykke ståltråd medfølger, så man kan gøre sin model fjedrende. De karakteristiske magedøre (vinger) kan enten monteres åbne eller lukkede. Der medfølger flere chromdele; men dem skal man være lidt påpasselige med, da de let knækker. Vinduerne er nydelige og uden fejl. Gummi hjulene er små kopier af Good Year dæk, med det rigtige slidbanemønster påtrykt. Det eneste jeg har at bemærke er låsesystemerne ved dørene. Dette har man helt undladt at medtage, selvom at det sagtens kan lade sig gøre at montere et. Decalarket kunne godt være bedre; mærkerne er en smule skæve. Alt i alt så har jeg kun at ønske Heller tillykke med et flot resultat af en flot model af den berømte tyske Mercedes 300 sl med tilnavnet "Sølvpilen".

Dan Seifert

MALMØ TEKNISKE MUSEUM.

Beliggenhed: Malmøhusvägen ved Malmøhus fæstning.

Adgang: Når man kommer med båden fra København, går man op mod byen. Ved enden af havnebassinet drejer man til højre over en lille bro. Man fortsætter ligeud med nogle damme på venstre hånd. For enden af den sidste går en lille vej til venstre, man drejer op af denne og for enden ligger Malmøhusvägen, hvor museet ligger ca. 50 m til højre. I alt en gåtur på ca. 500 m.

Åbningstider: Mandag-Lørdag: 12.00-16.00. Søndag: 10.00-16.00. Adgang: S.kr. 1,00.

Besøgt af mig: d. 21-11-79.

Museet ligner i mangt og meget vort eget tekniske museum i Helsingør. Der findes således en masse dampmaskiner, landbrugsredskaber, skibsmodeller, en sporvogn etc.

Museet er endnu ikke færdigindrettet; men lokalerne er meget lyse og venlige.

Der er ikke så forfærdeligt meget af interesse for os modelbyggere. Der er Ronnie Petersons March formel 2 racer, en gammel svensk ubåd og en noget yngre svensk motoriseret torpedobåd, der ligner de amerikanske PT-både en del.

Af fly og flystumper findes der: diverse instrumenter og modeller, Klemm Kl. 35B tyske sportsfly fra trediverne, en Tiger Moth i belgisk civilbemaling, et svensk svæveplan ved navn Baby Falken, et Vickers Viscount cockpit, en DC-7 motor, Rolls Royce Merlin motor og en de Havilland Goblin III motor, der blev brugt i J 21, der var det første svenske jetfly.

Den genstand, der har den største interesse, set med danske øjne. Nemlig Fairey Firefly TT mk I står ikke længere på Malmø Tekniske Museum; men er "vistnok" flyttet til Malmøslätt, hvor det svenske flyvemuseum ligger.

KOMMANDANTHUSET.

Beliggenhed: Malmøhusvägen lige overfor Malmøhus fæstning.

Adgang og åbningstider som for ovenstående.

Besøgt af mig: d. 21-11-79.

Kommandanthuset indeholder Malmø's militærhistoriske samlinger.

Museet er fortrinsvis viet til Malmø's belejring af danskerne i 1677. Man har lavet nogle meget flotte dioramaer med scenerier fra belejringen, der er en sølvskat som en svensk storkøbmand gravede ned for at danskerne ikke skulle få fingre i den og en kanon fra det danske skib Enigheden.

Der er i stueetagen endvidere en mængde svenske uniformer fra ca. 1850-1940 samt nogle svenske haubitsere og kanoner, hvoriblandt kan nævnes en svensk 37 mm PAK, en 20 mm Bofors AA-kanon i hjullavet som den der findes på Tøjhusmuseet og en 20 mm Hispano AA-kanon i fæstningsaffutage.

På første-salen er der en hel del blankvåben og noget sølvtøj af forskellig slags.

At besøge disse museer er måske en idé til en alternativ sverigestur, der er i hvert fald ikke så langt som til visse andre museer.

Vil nogen høre mere om disse museer, så ring eller skriv til:

Lars Thorsen. Smallegade 36 C st. Tlf. (01) 87 97 52.

BEMALING AF TYSKE KØRETØJER%

Flere forskellige mennesker har spurgt mig om bemaling af tyske køretøjer. Mit svar har altid været at alt er tilladt, men det er ikke altid faldet i god jord. Det er der vel i og for sig ikke noget at sige til, da jeg jo har svaret ud fra min egen viden på dette område.

De følgende bemalingsanvisninger skal på ingen måde tages som de store definitive sandheder, men blot være en rettesnor for begyndere, samt folk der kun interesserer sig sporadisk for dette meget omfattende emne.

Vi begynder kronologisk, men jeg vil koncentrere mig om Den Anden Verdenskrig og ser mere eller mindre bort fra tiden med Reichswehr.

Før krigen havde man en bestemmelse om, at køretøjer skulle males i mørkebrunt og mørkegråt med 1/3 af køretøjet i brunt og 2/3 i gråt. Disse farver blev lagt i skarpt optrukne "bølger" hen over køretøjet. For at spare og vel også for at standardisere, blev disse regler ændret i slutningen af 1939. Nu skulle man holde sig til mørkegrå (panzergrå), men et mindre antal køretøjer har muligvis deltaget i Polensfelttoget i gammel bemaling.

Den 31-7-1940 kom så en meddelelse fra hærstaben, der kundgjorde, at alle køretøjer og alt tungt udstyr skulle males panzergråt.

Under hensyntagen til vinteren som mødte tyskerne under Ruslandsfelttoget, kom den 18-11-1941 en besked fra hærstaben om vinterbemaling. Man skulle benytte en hvid maling der fortyndet med vand, skulle påføres køretøjer og andet udstyr hvor dette var nødvendigt. Direktivet kom lidt sent og udleveringen var da også længe om at blive effektiv, så i mellemtiden måtte man klare sig med fx. loftshvidt eller kridt. På grund af denne mangel fik adskillige køretøjer

kun en delvis bemaling og mønstrene var derfor højst forskellige. Yderligere blev mange køretøjer aldrig bemalet. I foråret 1942 blev det hvide så vasket af og køretøjerne fremstod igen i gråt. Nu blev mange forsynet med ekstra camouflagemaling i mørkegrønt eller mørkebrunt for at bryde den grå masse.

I Rusland blev der i de sydlige egne anvendt gul tropebemaling og køretøjer og anden udrustning som var bestemt herfor eller for Afrika, og derfor var i tropebemaling, på grund af pludselig opstået mangel i fx. Nordrusland, kunne blive sendt dertil i stedet. Det var så op til den modtagende enhed, at sørge for ommaling, hvis der var tid og maling.

Da Afrikafelttoget startede i februar 1941, var alle køretøjer i panzergrå bemaling, men de særlige betingelser i ørkenen gjorde, at støvet lagde sig overalt som et fint lag camouflagen. Mange besætninger rørte mudder op med vand og smurte det direkte på køretøjerne. Det kan derfor være svært at se om et køretøj var "malet" med mudder eller med maling.

Meddelelse fra hærstaben den 17-3-1941, kundgjorde at alle køretøjer skulle males gulbrune (RAL 8000) med grågrøn (RAL 7008) der skulle dække ca. 1/3 af køretøjet. Farverne skulle have bløde overgange og småting som fx. hjulkapsler, måtte godt holdes i én farve. På grund af mangel på maling, brugte mange den panzergrå som basis og malede så 2/3 af køretøjet gult. I praksis var det så som så med at overholde kravet om 1/3 i sløringsfarve da man var nødt til at spare på malingen. Det var endvidere sjældent at det indre af åbne køretøjer (fx. 250 og 251) blev malet så det matchede det ydre. I Afrika begydedes malingen kraftigt, så den gule farve efter ca. 1/2 år så næsten hvid ud.

Den 25-3-1942 kom nye specifikationer for bemaling og nu skulle man bruge sandfarve (RAL 8020) og mørkegrå (RAL 7027).

I de sidste kampe i Tunis ankom noget materiel i den nye gule standardfarve.

Med indførelsen af denne nye farve i stedet for panzergrå, blev der tilføjet to nye farver som skulle bruges til camouflagen på basisfarven. Det var olivengrøn og rødbrun.

Bemalingsdirektiverne sagde endvidere at småting inde i køretøjerne (radioer, værktøj, kasser, o.lign) skulle indtil videre bevares i den oprindelige farve.

For køretøjer i kamp skulle ommaling ske på et senere og for den enkelte besætning mere belejligt tidspunkt.

Da maling ikke havde første prioritet indenfor forsyningssektoren, var det så som så med at føre de smukke planer ud i praksis.

De nye malinger kunne fortyndes med vand eller benzin og så sprøjtes på med køretøjets medbragte sprøjtepistol. Der opstod hurtigt problemer da den vandopløselige maling skulle nå at tørre inden det begyndte at regne, da selv en mindre byge ville kunne opløse malingen. Man kunne så fortynde med benzin, men da der var knaphed på brændstof var man selvfølgelig forsigtig med at gribe til denne løsning. Man måtte så fortynde med hvad man kunne få fat på og det resulterede i en stor variation i nuancerne. Fx. kunne den grønne variere fra meget mørkegrøn til græsgrøn. Bemalingskemaerne var særdeles individuelle og her kan man med stor ret sige at alt var tilladt.

I Vesteuropa var det dog nemmere da der ikke var så stor knaphed på benzin og tropperne havde mere tid til bemaling af materiellet, så her kan man finde noget der nærmer sig bestemmelserne. Dog må det tilføjes at da kamphandlingerne for alvor kom igang, var forholdene også her mildt kaotiske.

De grønne og rødbrune sløringsfarver blev sprøjtet eller malet over på den gule i forskellige mønstre. Det kunne være i "vattotter" eller lange bløde striber hvis der anvendtes sprøjtepistol, ellers i skarpe figurer tværs over køretøjet, eller i små klatter hvis man anvendte pensel. En særlig bemaling var ambush scheme, men den er umulig at beskrive, den skal ses.

Det må lige bemærkes at Ardenneroffensiven kun havde et mindre antal vinterbemalede køretøjer, hvorimod SS havde tilstræbt en tre-farvebemaling "efter bogen".

I slutningen af krigen var der kaos overalt og mange køretøjer kørte rundt uden anden bemaling end den basisgule. Overalt blev køretøjerne bemalet efter omstændighederne, hvis de overhovedet blev malet.

I de sidste uger blev nogle kampvogne, især Panther, Jagdtiger II og Tiger II, malet panzergrå, men om det var for at tilpasse dem til bykamp, gemme dem i skygger eller efter "det forhåndenværende søms princip" vides ikke.

Angående bemaling af modeller vil jeg kun holde mig til at angive farverne via Humbrol-systemet. Jeg har fået problemer med hensyn til at forklare forskelle i de tre tropefarver. Ingen kan tilsyneladende hjælpe mig, så jeg vil anbefale entusiaster at benytte de mange farvebilleder vi har fra Signal.

Afrikakorpsgul: Brug HM 2 som grundfarve og tilsæt hvid for at opnå de forskellige stadier af afblegning. Selve HM 2 er en kende for rødlig. Midstone siges også at kunne anvendes dog med visse forbehold.

Panzergrå: HM 4 er udgangsfarven, men den bør dog lysnes en del for at opnå den rette nuance. Der er dog flere eksempler på køretøjer der har været næsten lysegrå.

Grågrøn (RAL 7008): Brug 1 del HM 4 og 1 del HP 3.

Mørkegrå (RAL 7027): HM 4.

Gul standard: Bland HP 1 og HM 2 i forholdet 1:1 eller i 1:2. Jeg har set materiel som var bemalet i forholdet 1:3, men hvis man bruger 1:1 kan det ikke være helt galt.

Olivengrøn: HP 3.

Rødbrun: HP 2.

Litt.: German Panzer Colours vol. I.

Den er med sine mange fotografier og farvetegninger et ideelt opslagsværk. Vol.II angår divisionsmærker og taktiske tegn, men kan også bruges m.h.t. bemaling.

BJ.

FRA KASSEREREN:

Ved redaktionens slutning havde IPMS 32 medlemmer hvoraf 7 endnu ikke havde betalt. En forbedring, meeen.....

Adresseændring: Medlem nr. 22 Johnny Madsen bor nu:
Bredegade 38 4200 Slagelse.

Ang. mødelokalet: Den præcise adresse er Rysensteens Gym.
Kvægtorvsgade 7

Vi ses den anden onsdag i hver måned kl.19:00 - 21:30

BJ.

Anmeldelse af Hellers sæt
"Maison en ruines"

Huset forestiller et hus som ruin. Modellen består af en hel gavl, der er lidt "krigsmærket" i tagryggen. I muren er der præget af skalninger af pudsen, så den oprindelige mur kommer til syne. På langsiden af huset er der en dørfyldning og et vindue, og igen gentages afskalningerne i muren. På de steder hvor muren er ødelagt efter sammenstyrtninger, er kanterne blevet alt for runde, så det ikke ligner en "krigsmærket" mur; men med lidt arbejde med kniven, så skal det nok lykkes at give muren et tilstrækkeligt ødelagt udseende. Døren har en stor fejl ved kun at være præget på den ene side. De to små skodder for vinduerne er meget nydelige. Vinduerne er gode og brugbare. Der følger også en stump tag med: Selve tagspærene er gode, men måske lidt tynde, og så buer de indad (støbe-fejl); men dette kan godt skjules af den medfølgende tagstump, som nok burde være præget med større teglsten, og desuden ligger de alt for pænt til at kunne høre til et ødelagt hus. Der følger også nogle tagbjælker med; men det er nemmere at sværte et rigtigt stykke træ i stedet for at bruge de medfølgende træstykker, og virkningen bliver bedre. Midt i huset er det beregnet at man kan stille en lille stump mur; men den har ingen forbindelse med de omkringstående mure. Der medfølger også en ubestemmelig masse af sammenstyrtet mursten, den kan kun bruges, hvis man indbygger den i et panorama, hvor den ligger nederst. Ved gavlen er der en ting der undrer mig: Hvordan kan det være at gavlen ikke bærer præg af destruktion i den ende hvor den ikke er sammenbygget med langsiden, for her ser det ud som muren altid har stået for sig selv. Desuden er murene alt for pæne invendig til at kunne høre til et sammenstyrtet hus. Til trods for alle disse fejl, så er det en god model, og da den er prisbillig i forhold til andre husruiner på markedet, så kan den anbefales til folk, der står og mangler en ruin, og som ikke er bange for at arbejde med modellen.

Dan Seifert.

MARTS 1980

RETNINGSLINIER FOR POSTORDRE-SAMLEBESTILLINGER

1. Bestyrelsen kan ikke påtage sig at effektuere sådanne.
2. Det generelle princip må være, at det medlem, som påtager sig besværet med at organisere en sådan bestilling, suverænt bestemmer de vilkår, under hvilke bestillingen udføres.
3. En udmærket metode til gennemførelse af bestillingerne: de enkelte medlemmer udtrykker deres ønsker over for organisatoren af bestillingen, som derefter udregner prisen herfor på grundlag af de oplysninger, han har rådighed over. Dette beløb vil derefter straks være at betale, idet det ikke kan være meningen, at organisatoren skal have sin egen kapital ude at svømme.
4. Desuden er det ikke urimeligt, at organisatoren - hvis der er usikkerhed om den endelige pris - modtager et beløb, der er noget større end den forventede slutpris, således at han kan tilbagebetale det overskydende sammen med udleveringen af varen. Det giver også en sikkerhed mod uforudsete prisstigninger, såsom moms.

Bestyrelsen.

TIP OG FIDUSER

I omtrent alle hobby blade og -bøger anbefaler man at bruge et stearinlys, når man har brug for en varmekilde til at opvarme nåle eller strække 'sprue'. Stearinlys har desværre et par ulemper, såsom: Altid samme varmeafgivelse, stor flamme, akavet arbejdsstilling ved brug af store lys og varierende flammehøjde ved brug af små lys.

Ovennævnte irritationskilder undgås ved at bruge noget så raffineret som en petroleumslampe.

Man kan i handelen få små souvenirs petroleumslamper med en højde på ca. 10 cm, og en sådan lampe kan bruges som en slags 'bunsen brænder i plastik-laboratoriet'. Brugen af en sådan lampe indebærer følgende fordele i forhold til stearinlys.

1. variable varmeafgivelse via regulering af vægen. Dette er især vigtigt, hvis man skal strække 'sprue' i forskellig tykkelse.
2. afskærmet flamme (når man har glasset på), så man ikke kommer til at sætte ild til plastikstykkerne.
3. altid samme afstand til flammen, og arbejdshøjden er så praktisk, at man kan støtte albuerne på bordet, så man kan bearbejde sit emne med større sikkerhed.

LaGG-3

russisk jager

Den russiske regering udstedte i 1938 en bestilling på en mono-plan jager, og ordren gik til sidst til firmaet Lavochkin, Gorbunov og Gudkov i 1939. Deres prototype hed I-22 (I'et stod for Istrebitel=jager) men blev så omdøbt til LaGG-1 efter firmaet. LaGG-1 blev bygget i et lille antal i 1940, for så at blive erstattet af en forbedret udgave, LaGG-3.

LaGG flyene var bygget omtrent udelukkende af træ, dels for at spare på metal-råstofferne, dels for at gøre konstruktionen lettere at udføre for ufaglærte arbejdere.

LaGG-3 var i aktivitet fra 1940 til 1942, hvor man fik mulighed for at bruge en stjernemotor Shvetsov M-82 på 1,600 hestekræfter. Denne motor ville man så bruge til at forbedre LaGG-3'eren, men på grund af den ændrede motor facon, var man nødt til at lave et nyt design til næse-partiet.

Det fly der kom ud af denne ombygning blev kaldt LaG-5 (eller La3), for til sidst at resultere i den endelige udgave med betegnelsen Lavochkin La-5. Gorbunov og Gudkov havde nemlig forladt firmaet, hvorfor de to 'G'er faldt bort.

La-5'eren blev senere udviklet til La-7 og La-9, og disse maskiner var sammen med MiG og Yak maskinerne den hårde kerne i det russiske luftvåben under krigen.

På grund af faderskabet til de senere jagerfly, såsom La-5 og La-7, og på grund af den kendsgerning, at LaGG-3 var til stede i stort antal, da Sovjetunionen havde hårdt brug for jagerfly, har den lille jager haft stor historisk betydning for Sovjetunionen.

LaGG-3 havde følgende data:

armering: 2 'stk. MG 12,7 mm maskingeværer af typen 'Berezina' i næsen
1 stk. 'Shvak' 20 mm maskinkanon i spinneren
op til 6 stk. RS-83 raketter under bæreplanerne.

motor: M-105P på 1150 HK eller M105 PF på 1200 HK

spændvidde: 32 ft 2 in (9,80 m)

længde: 29 ft 1 in (8,86 m)

højde: 8 ft 10 in (2,69 m)

vægt, lastet: 7,032 lb (3,190 kg)

fart: 348 m.p.h. (560 km/t) ved 16,400 ft (5,000 m)

rækkevidde: 404 miles (650 km)

top højde: 31,500 ft (9,690 km)

Hvis man har lyst til at bygge en model af LaGG-3, er man henvist til at benytte flere forskellige byggesæt. I mit eget tilfælde valgte jeg en Airfix Yak-9, og en La-7 fra Kovoavody Prostejov.

Fra Yak-9 blev brugt: kroppen
spinneren
hjulene, incl. halehjulet

Fra La-7 blev brugt: vingerne
haleplanerne
haleroret
cockpitglasset

Vinger, haleplan og haleror kan bruges omtrent fra æsken, dog skal man tilføje luftindsugningerne ved kroppen.

Det der kræver størst ombygning er maskinens krop. Yak-9 skal have næsen forlænget, og de 2 blistre tilføjet, og kroppen bag cockpitet skal bygges op.

Jeg lavede et skrog af plastic ark, og spartlede derefter ud med Green Stuff, men balsa træ er lige så godt, hvis ens hu mere står til det.

Hvilken fremgangsmåde man vil benytte er op til den enkelte modelbygger.

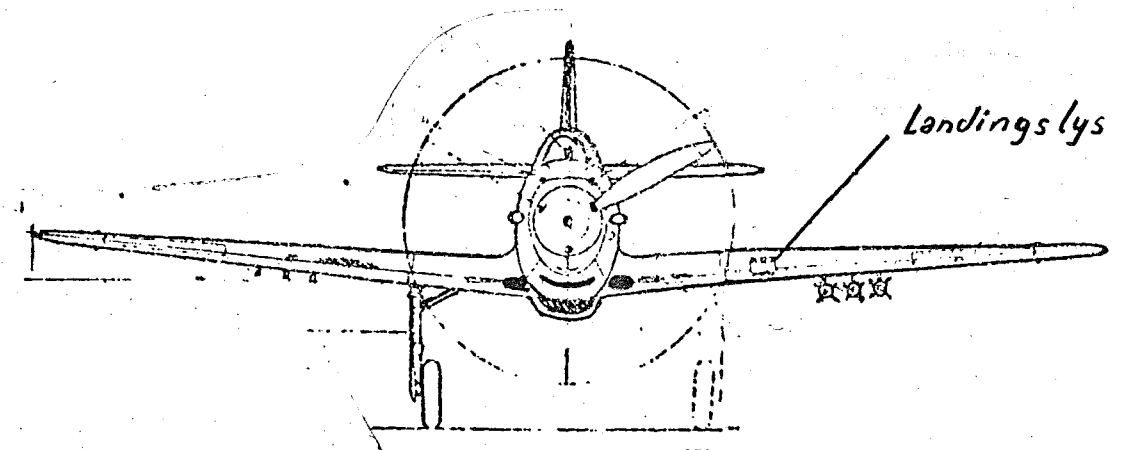
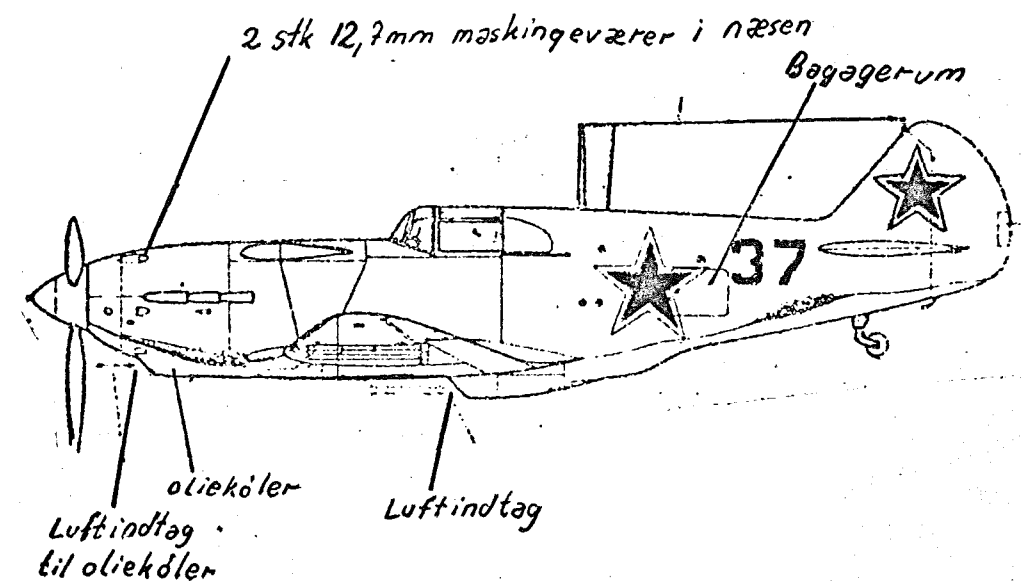
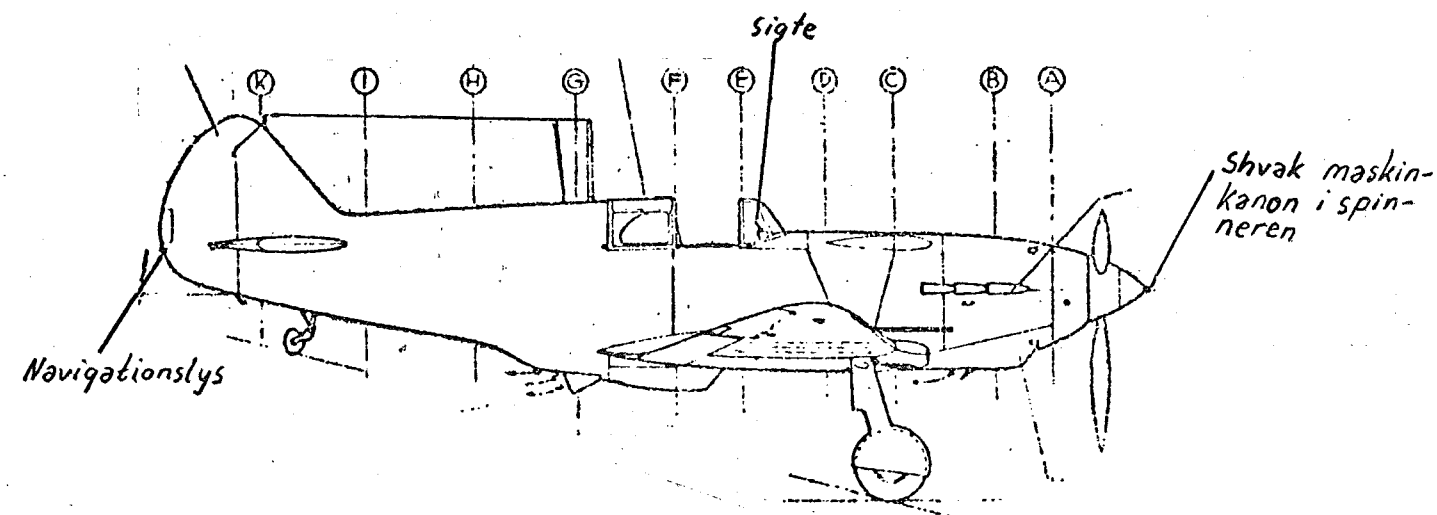
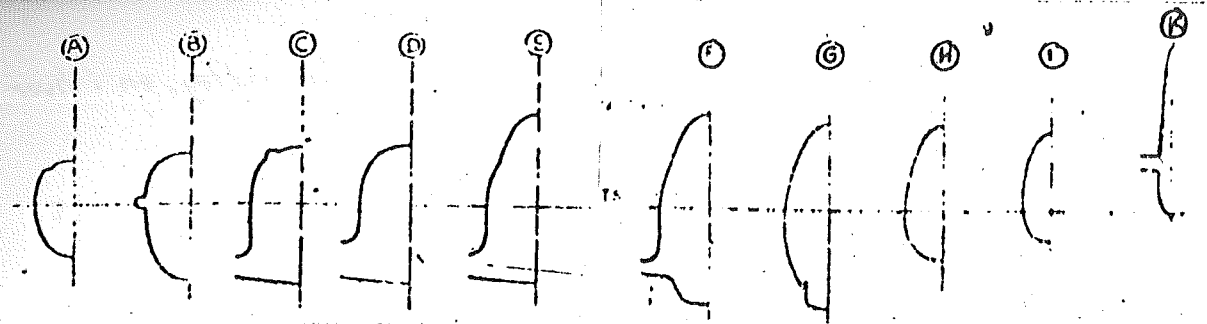
Tegningen i Flyv 18/47, hvor min inspiration stammer fra, foreslog en bemaling i lyseblå underside, med sort og mørkegrøn overside, men dette er finske farver, så jeg mente at jordbrun og mørkegrøn var mere korrekt, hvilket bekræftes af farvetegninger i de nedennævnte bøger.

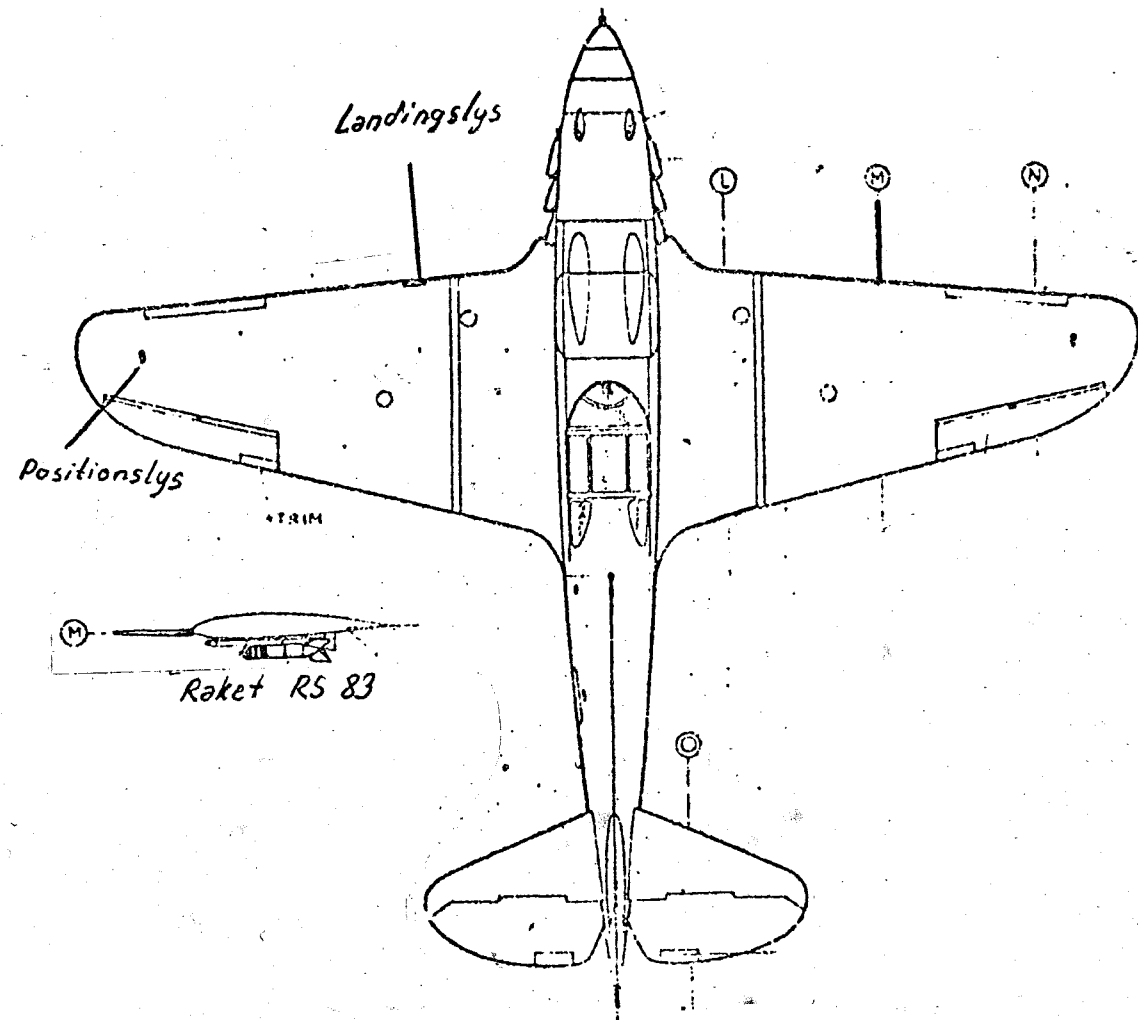
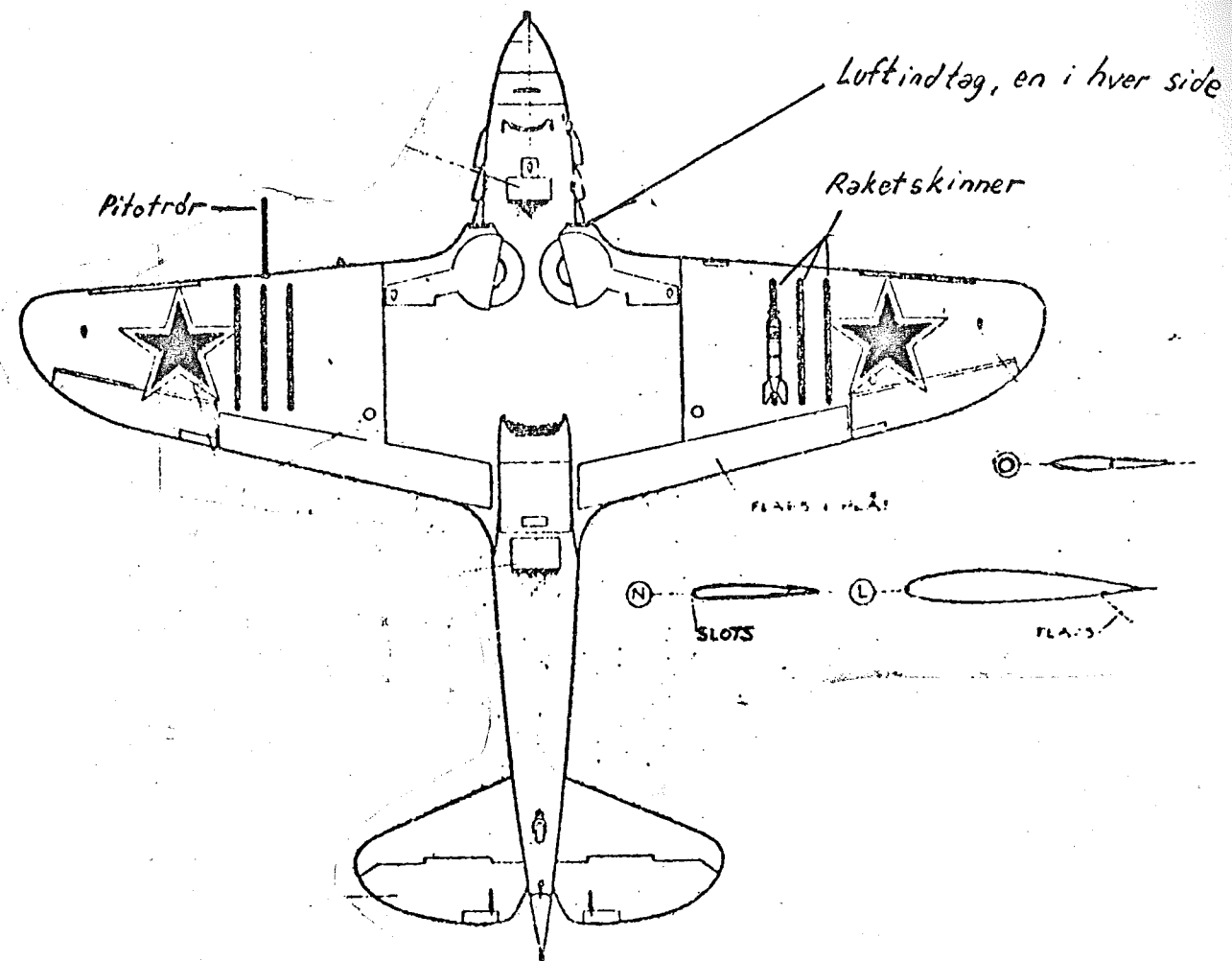
Selve farveskemaet er ikke opgivet i nogle af mine referencebøger, så jeg tillod mig den 'digteriske frihed' at bemale LaGG-3'eren efter de samme retningslinier som La-7, idet vingefladerne jo er identiske, og de to fly er så meget i familie. Skulle nogen sidde inde med yderligere oplysninger, så kom ud af busken.

Det blev i Flyv også foreslået, at tallet '37' skulle være rødt, og det tog jeg for gode varer, idet jeg ikke kunne bevise det modsatte, men også her er yderligere kommentarer velkomne.

Alt i alt er LaGG-3 et spændende projekt, hvis man har lyst til at takle en konvertering indenfor et flyvåben, der ellers er lidt 'modelforsømt'.

Ref.: The Encyclopedia of Air Warfare
World War II Aircraft - Christopher Chant
Krigsfly 1939-1945
Ground attack Aircraft of WWII - Christopher Shores
Flyv nr 17/1947
World Aircraft - World War II, part II

Flyredaktørens kommentarer:

Flyredaktøren har dykket ned i det tilgængelige referencemateriale om LaGG-3 og er kommet op igen med følgende supplerende data:

Bevæbningen svingede meget, i hvert fald 6 forskellige kombinationer af våben har været installeret. Det 12,7 mm maskingevær er - alt efter kilden - beskrevet med 2 forskellige betegnelser, nemlig Beresin BS og Berezina UB. Jeg er ikke nået til bunds i, hvad forskellen skyldes. 20 mm kanonen er af type ShVAK, 7,62 mm maskingeværerne af type ShKAS. Både William Green og den sovjetiske kilde angiver 1x20 mm, 1x12,7 mm og 2x7,62 mm, så det er nok den almindeligste bevæbningskombination.

„Venäläiset Hävittäjät" angiver i sine farvetegninger både muligheden af brun/grøn og mellem/mørk olivengrøn på oversiden med lys blågrå på undersiden.

Sidstnævnte værk rummer også 1/72 tegninger af dyret.

Mine referencer:

- William Green: War Planes of the Second World War, Vol. 3 Fighters
- A. S. Yakovlev: Sovetskiye Samolety (= Sovjetiske Fly), på russisk
- Keskinen, Stenman og Niska: Venäläiset Hävittäjät (= Russiske jagere) på finsk med engelsk resume.

Anmeldelse:

Little Willie tank. 1:76 . Gramodels.

Gramodels er et lille "familiefirma" i Luton, som fremstiller militære modeller i skala 1:76, støbt i polyesterharpiks. Firmaet tilbyder bl.a. sæt af M 5 og M 8, et landgangsfartøj (LCA), en SdKfz 123, en Kanone 18, en "Swimm-jeep" o.s.v. Et af deres mere usædvanlige sæt er "Little Willie", prototypekampvognen, der blev den direkte forgænger til Mk. 1. Vi valgte dette sæt til at afprøve seriens egenskaber.

Esken var en oplevelse. Det var en brugt cigaretpakke! Jeg åbnede den med bange anelser, men må det samme sige, at indholdet gjorde æsken til skamme. Sættet havde ikke mange dele, og med denne støbetechnik er det uundgåeligt, at der bliver småfejl og bobler på nogle af dem, men delene var støbt med omtanke, således at de nødvendige skader sidder i bunden, på indersider o.s.v., hvor det overhovedet er muligt. Der er stadigvæk en hel del file-snitte-fyldearbejde, der skal gøres, men heldigvis viser det sig, at alle vore normale midler - både lim, fyldmasse og bløvr - virker udemærket, og materialet kan files og snittes, dog med nogen omtanke, da det har en tendens til at springe som glas.

En del fittings mangler eller er ikke gode nok. I dette tilfælde var Airfix' Mk.1 nødvendig for at bygge traileren med styrehjulene, som slet ikke var med i sættet, ligesom der var brug for et par egne lygter fra brokkassen. Hjul og bælt er støbt i et, men virker glimrende, når de er blevet malet.

Den mest mærkbare mangel ved sættene er, at de ikke er udstyret med tegninger, kommentarer eller oplysninger af nogen art. Så det er væsentligt at have sit materiale i orden, før man kaster sig over disse sæt.

Gør man sig ulejligheden, vil man finde ud af, at disse enkle sæt - de fleste indeholder kun ganske få dele - kan give fortræffelige resultater. Da støbetenikken er enkel og billig, kan man måske håbe, at fænomenet vil brede sig - hvad med at prøve herhjemme???

Priserne svinger imellem 10 og 20 krner.

Nærmere oplysninger kan fås hos Kaj eller undertegnede.

Thorkild.

Rotationer hos Airfix

Det nye Airfix katalog er kommet, og det var selvfølgelig med stor opmærksomhed, at jeg påbejndte læsningen. Ville den nye 'roterings politik' holde stik? - Efter min mening ja. - Jeg har derfor forsøgt at lave en oversigt over bevægelserne indenfor produktionen, men civilfly, skibe og fortidsuhyrer er ikke med, idet jeg ikke har fulgt disse produkter så nøje. Jeg mente mig derfor ikke i stand til at vurdere, om det drejede sig om genudgivelser eller egentlige nyheder. Måske et andet medlem kan hjælpe?

De med '+' afmærkede sæt er 'rigtige' nyheder, dvs sige sæt Airfix ikke har haft på programmet før.

FLY 1/72	NYE	UDGÅR
Serie 1	Bristol Fighter Jet Provost Bird Dog Widgeon Yak 9D Fiat G50 Chipmunk Auster	Skyhawk Seahawk Wildcat Aircobra Piper Cherokee Spad VII Hannover CL IIIa Storch
Serie 2	+ Hurricane mk I RE 8 Bronco Helldiver Focke Wulf 189 Henschel 129 Buffalo Basset Havard II	Beaufighter P38-J Me 110 D Mitsubishi Dinah MIG 21 Devastator Meteor III Henschel 123 Thunderbolt P 47D BN Defender (Islander)
Serie 3	P 38 F Lightning Beaver F 84 F Hudson I Belvedere + MIG 23	Dominie Corsair II Avenger PE-2
Serie 4	Savio-Marchetti 79 Dornier 17	Hampden Ilyushin 28 Marauder
Serie 5, 6, 7, 8 & 9	Liberator Catalina + Eagle + Lancaster B III	Lanchaster B I JU 52
PANSER HO	WW 1 tank T 34 Lee/Grant + Opel Blitz/PAK 40 Buffalo Amphibian Crusader RAF Recovery	Josef Stalin 3 Chi Ha Scorpion 25 pdr. Sheridan SAM-2

FIGURER
COLLECTORS
54 mm

NYE
Engels infanterist
1815
Fransk infanterist
1815
Britisk Grenader
1776
Polsk lancer
George Washington
Rifleman 1815

UDGÅR
Amerikansk Infanterist
1776
Fremmedlegionær
Pikesman 1642
Musketer 1642
Hussar 1815
Bengal Lancer

FIGURER
HO
bløde

Sydstatsinfanteri
Nordstatsinfanteri
Borgerkrigsartilleri
Beduiner
Fremmedlegionen
Amerikansk infanteri
WW 1
Highland infanteri
Fransk artilleri
RAF personel
+ Italiensk infanteri WW 2

Cowboys
Indianere
Amerikansk kavalleri
Fransk kavalleri
Washingtons Arme
Britiske grenaderer
Britisk kavalleri

Desuden er der "spøjse" genudgivelser såsom James Bonds gyrokopter og den gamle museumsserie med for skellige motorer.

Min liste giver sig ikke ud for at være komplet, så I kan sikkert selv finde andre ændringer. Så se godt efter - det kræver jo nu til dags langtidsplanlægning, hvis man vil købe Airfix sæt.

Det godt råd er: KØB NU. Der er mange af genudgivelserne fra sidste år, der er væk igen.

Den opmærksomme læser vil desuden bemærke, ved gennemlæsning af kataloget, at nogle af de gamle låg ser lidt barberede ud. Det er fordi Airfix har fjernet alle bombe eksplosioner og mundingsflammer. Dette er gjort for ikke at blive hæmmet af den 'anti-krigs lovgivning' der er på mode for tiden, f.eks. i Sverige.

Torben

SÆLGES

½ mm bor til hobby-boremaskiner o.l. - pris kr. 4.00 pr. stk.
Torben Kleïn - tlf. 01.47 29 59

KØBES

Bandai 1:48. Tiger II - evt. kun tårnene. Kan også byttes til andre sæt fra Bandai. Både samlede og usamlede har interesse.

Bjørn Jensen. 01 - 38 32 31

I marts nummeret af Model-Fan så jeg en artikel der hed "Noch einen Blitz", findes der en person der evt. kan låne mig dette tidskrift, så jeg kan tage en kopi af ovennævnte artikel, på forhånd tak.

Henvendelse kan ske til Dan Seifert
Lyshøjgårdsvej 101,5tv
2500 Valby

Købes: DAN-MIL nr. 1, 3 og 5.

Walter Nabokow, 22 Burnhamthorpe Rd. Apt. 309,
Toronto, Ontario M9A 1G8, CANADA.

